

CỌP CHẾT ĐỂ DA

Một người, như là những người hoạt động chính trị, xã hội, gây ảnh hưởng trực tiếp hay gián tiếp cho những người chung quanh lúc sống cũng như khi chết, để lại cho người đời ảnh hưởng của việc làm của mình. Do đó, không thể viện cớ rằng “*nghĩa tử là nghĩa tận*” để lấp liếm những hoạt động của mình gây tang thương cho đất nước dân tộc, tránh né trách nhiệm.

“*Cọp chết để da,
Người ta chết để tiếng.*”

Hai câu ca dao trên đây “**tiếp hiện**” một cách trung thực những gì người được gọi là “*thiền sư Nhất Hạnh*” đã để lại sau 95 năm trụ thế.

1. Cái TIẾNG thứ nhất:

Năm 1959 Đại Đức Thích Nhất Hạnh, giáo sư Đại học Vạn Hạnh đã “*ăn nằm*” với nữ sinh viên cùng trường Cao Ngọc Phượng đến có con, lẽ ra Nhất Hạnh phải “*xuất khỏi cửa Phật*” nhưng ông không chịu, ông dùng cái khiên “**Tiếp Hiện**” thay Phật pháp để đỡ đòn và dùng **ÔNG BUT** thay Đức Phật để tiếp tục:

“*Ngày ăn chay,
Tối ngủ mặn*”

Ông “*biến*” nữ sinh Cao Ngọc Phượng thành Sư Cô Chân Không, một sư cô “*tiếp hiện*” có chồng. Năm 1968 **ÔNG BUT** Nhất Hạnh bảo lãnh vợ qua Pháp chung sống tại Làng Mai và cùng ông đi “*Giảng Đạo Tiếp Hiện*” khắp Âu Châu cho đến nay.

Thiền Sư Nhất Hạnh đã để lại cho dương thế cái TIẾNG phản bội Phật Giáo, lừa gạt tín đồ Phật Giáo, gian xảo.

2. Cái TIẾNG thứ hai là Nhất Hạnh phục vụ Việt Cộng.

Sau hiệp định Genève 1954 Việt Nam bị chia đôi, “Thích Trí Quang, Thích Đôn Hậu, Thích Quảng Độ, Thích Thiện Minh... và cả ông Thích Nhất Hạnh” đều chứng kiến người Việt Miền Bắc đã liêu chết chạy vào Miền Nam, ngược lại; ngoại trừ binh lính và

cán bộ Việt Cộng, có bao nhiêu người từ miền Nam chạy ra miền Bắc? Có chăng cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay, chẳng bì với cả triệu người từ Bắc chạy vào Nam. Không phải chỉ có người Miền Bắc Việt Nam liều chết chạy vào Miền Nam, nhưng những người từ Đông Đức, từ Bắc Hàn, từ Hoa Lục đều liều chết chạy qua Nam Hàn, Tây Đức, Đài Loan... cũng chạy “trối chết” để thoát khỏi ách cộng sản. Tại sao họ làm vậy? Thích Nhất Hạnh và đồng bọn biết rõ vì sao, nhưng giả đui, giả điếc, giả không biết. Ngoài lý do vì ông ta là cán bộ Việt Cộng, không còn lý do nào khác. Quý vị nào không tin xin đọc tiếp.

Từ năm 1960, Cộng sản Bắc Việt đã xâm lăng Miền Nam mà sau này Lê Duẩn đã nói rõ là bọn chúng (Cộng sản Bắc Việt) xâm lăng miền Nam cho Trung Cộng và Liên Xô, quân dân Miền Nam với sự trợ giúp của quân đội Hoa Kỳ đã ngày đêm chống trả bọn chúng để bảo vệ an ninh cho đồng bào, trong đó có gia đình sư cô Chân Không và thân nhân của thiền sư Nhất Hạnh, thế nhưng tại Hội Nghị Thế Giới về Tôn Giáo và Hòa Bình (International Conference On Peace and Religion) vào năm 1970, tại Tokyo, Nhật Bản, Thượng tọa Thích Thiện Minh là trưởng đoàn, Thích Nhất Hạnh làm phát ngôn viên cho phái đoàn Phật Giáo Ấn Quang, đã đưa yêu sách mấy điểm; nào là Mỹ phải ngưng oanh tạc B-52, ngưng hành quân lùng địch, thả hết tù binh, đòi Mỹ lập tức giải tán chính quyền VNCH... có thể nói là phái đoàn này đã chép nguyên văn 6 điểm đòi hỏi của Việt Cộng khiến cho cả hội nghị, như là phái đoàn Đan Mạch đã cho rằng tội ác tại Việt Nam không chỉ riêng Mỹ và VNCH gây ra mà còn các kẻ khác nữa, tại sao phái đoàn Phật Giáo VN không kê tên và đòi hỏi chúng phải rút lui? Phát ngôn viên Nhất Hạnh câm miệng hén, không trả lời được.

Chưa bắt chuột đã ia bép: Cái phái đoàn này còn đi xa hơn nữa khi Thích Thiện Minh tuyên bố trước báo chí ngoại quốc: *“Phật giáo đã đại diện cho nhân dân Việt Nam từ thế kỷ 11, và tuy tại Việt Nam cũng có một số các tổ chức Phật giáo khác nhưng chỉ có chúng tôi là có quyền đại diện cho Phật Giáo và Dân tộc Việt Nam mà thôi.”* Ngay cả cái gọi là GHPGTNVN cũng chỉ có 11 giáo phái gia nhập, thế mà Thích Thiện Minh lại bạo miệng, uống thuốc liều nói rằng chỉ có chúng mới có quyền đại diện cho cả dân tộc Việt Nam. *Ai ban quyền cho chúng? Đúng là lão bầm sinh.*

3. Cái TIẾNG thứ ba là một cái tiếng không người Việt Nam nào có thể tưởng tượng và tất cả đều lấy làm nhục nhã vì có một người Việt Nam như Thiền sư Nhất Hạnh nói lão không ngượng miệng.

Ngày 11 tháng 9 năm 2001, bọn khủng bố Al Queda đã cưỡng ép máy bay đang chờ hành khách phải giao tay lái cho chúng để chúng đâm thẳng vào tòa Trung Tâm Thương Mại tại New York, giết hại mấy ngàn người. Tổng Thống Hoa Kỳ G. Bush và cả thế giới quyết tâm tấn công bọn này tại Afghanistan.

Để bào chữa cho tội ác của Al Queda, ngày 25/9/2001, thiền sư Nhất Hạnh từ Pháp đến New York mang theo 45,000.00USD, thuê tờ New York Times đăng bài của Thích Nhất

Hạnh nhiều kỳ, nội dung bịa chuyện vu cáo cho không quân Hoa Kỳ đã tàn ác ném bom xuống thị xã Bến Tre phá hủy 300,000 gia đình và phá hủy nhà cửa.

Muốn hủy diệt 300 ngàn gia đình, không quân Hoa Kỳ phải dùng bao nhiêu máy bay ném bom với thời gian bao lâu, nếu không dùng bom nguyên tử? Một sự hủy diệt lớn lao như vậy tại sao dư luận báo chí, như là truyền thông của bọn phản chiến im như thóc? Quốc hội Hoa Kỳ tại sao không lên tiếng? Thưa vì đây là tội ác do Thiên sư ngày ăn chay, đêm ngủ mặn Nhứt Hạnh sáng tác, không xảy ra trong thực tế và trước sau gì chuyện nói láo không ngượng miệng của Nhứt Hạnh cũng bại lộ. Những người tố cáo sự láo khoét này của Nhứt Hạnh không ai khác hơn là “NGƯỜI DÂN BẾN TRE”. Họ cho biết vào thời điểm “Tết Mậu Thân–1968” Bến Tre của họ chỉ có tối đa là 80 ngàn người. Thiên sư Nhứt Hạnh đã hy sinh danh dự, kiến thức, tôn giáo để cứu hành động tội ác của Al Queda, chứng tỏ hấn ta là một tên cuồng tín với tội ác.

Ngược lại, đối với những đau khổ, chết chóc của dân tộc Việt Nam lớn gấp trăm nghìn lần mà cả đám Thích Trí Quang, Nhứt Hạnh không bao giờ mở miệng nói lên một tiếng nói sự thật. Bọn chúng đã bán linh hồn cho ma quỷ cộng sản rồi, thừa quý vị.

Bài thuyết pháp của Thiên sư Nhứt Hạnh được mở đầu bằng tám câu thơ:

*Tôi bụm mặt trong 2 bàn tay
Không tôi không khóc
Tôi bụm mặt trong 2 bàn tay
Để sưỡi ẩm nổi cô đơn
Trong bàn tay bảo vệ
Trong bàn tay nuôi nắng
Trong bàn tay ngăn cản
Hồn tôi đừng bỏ tôi một mình trong cơn giận dữ.*

Bài thơ thật tuyệt vời, nhưng theo Tôn nữ Như Không thì “đây là cái tuyệt vời của bịp bợm, là sự tuyệt vời khởi đầu cho một âm mưu gian dối! Bởi vì ngay sau đó, Thiên sư Thích Nhất Hạnh đã nói với cử tọa Mỹ rằng bài thơ đã được làm trong cuộc chiến tranh Việt Nam, khi Thiên sư nghe tin thị xã Bến Tre với 300,000 ngàn dân đã bị máy bay Mỹ bỏ bom phá hủy, chỉ vì có 7 quân du kích đã bắn vài loạt đạn súng phòng không lên trời rồi bỏ chạy. Vụ phá hủy thị xã Bến Tre ấy đã làm Thiên sư đau đớn vô cùng.”

4. TIẾNG kêu của những con nhái muốn làm con bò. Mãi đến lúc Thích Trí Quang chết người ta mới khám phá ra, mộng của hấn ta là chiếm cho được “khúc giữa Việt Nam” từ Đà Nẵng tới Quảng Bình để lập khu tự trị giữa VNCH và Bắc Việt cộng sản, nhưng bị đảng cộng sản không chấp nhận rồi còn buộc hấn phải “câm miệng” cho đến chết. Thiên sư Nhứt Hạnh cũng đã yêu cầu được tách cái tôn giáo “**TIẾP HIỆN**” của hấn ra khỏi tay đảng cộng sản Việt Nam. Nói cách khác là hấn muốn “tam phân thiên hạ” cho hấn làm chủ một phân. Bọn Việt Cộng Án Quang “con mắt to hơn bụng” chứ nếu chúng

nhìn cái gương anh hùng Điện Biên Võ Nguyên Giáp mà còn bị chúng đày xuống tận ngã ba sinh sản, huống gì 2 tên chỉ núp trong Miền Nam, được Miền Nam nuôi dưỡng trong tự do dân chủ nên rủng mủ làm loạn. Đám Án Quang đã thành lập “Thành Phần Thứ Ba” do giáo sư Vũ Văn Mẫu “chủ xị”, Hòa Giải Hòa Hợp cũng do “các thầy” đẻ ra; mà có tên nào dám “qua bên kia vĩ tuyến” kêu gọi ngưng bắn, thành lập chính phủ 3 thành phần?

**“Cọp chết để da,
Người ta chết để tiếng.”**

Phải làm sao cho cái TIẾNG để lại thiên hạ bái phục chứ để lại những tiếng Tham Sân Si, “Ngày ăn chay, Tối ngủ mặn” như ông Bụt Nhứt Hạnh thì thà đừng sinh ra còn hơn.

Kiên Ái
26/01/22

Nguồn: Internet eMail by Nghiem Nguyen chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, January 26, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*